

מדינת ישראל
משרד הביטחון

אתר "יזכור" www.izkor.gov.il
סיפור חיים

טוראי זאב, עודד

בן כדייה ואברהם, נולד בשנת תרפ"ח (1928) בתימן ועלה עם משפחתו לארץ-ישראל בשנת תש"ד (1944). בארץ התגייס למשטרה הבריטית ונשלח לשרת בתחנת הרכבת בחדרה. באותה תקופה הצטרף למחתרת האצ"ל ושמו המחתרתי היה אברהם.

כאשר עלה אצ"ל מהמחתרת עבר עודד עם חבריו לזכרון יעקב במטרה להצטרף במקובץ לצבא הגנה לישראל במסגרת גדודי האצ"ל.

ביום ט"ו בסיוון תש"ח (22.6.1948) הגיעה אוניית האצ"ל "אלטלנה" לחוף כפר ויתקין כדי לפרוק מעליה כ-900 עולים, אנשי אצ"ל ומתנדבים מחו"ל וכן ציוד צבאי, נשק ותחמושת. אנשי אצ"ל ממקומות שונים בארץ נחפזו לחוף כפר ויתקין כדי לעזור בפריקת האונייה. עודד היה בין המסייעים במלאכה ובחילופי האש בין אנשי האצ"ל לחיילי צה"ל נפגע עודד ונהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בנחלת יצחק.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכר את פולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.

Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

חייל אברהם זאב עודד ז"ל

חייל אברהם זאב עודד ז"ל
בן 20 בנפלו

בן אהובה ואברהם

נולד ב-תרפ"ח, 1928

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-י"ד בסיון תש"ח, 21/6/1948

שרת באצ"ל

מקום נפילה: כפר ויתקין

באזור: מרכז הארץ והשפלה

נקבר בגבעתיים - נחלת יצחק

קורות חיים

זאב עודד היה בין היוצאים לכפר-ויתקין לעזור בפריקת הנשק ובהורדת החיילים שנחלצו ובאו מן הגולה לעזרת המולדת באניה "אלטלנה". בפעולה זו נורה על ידי בני-קין ונהרג. עם עלייתו ארצה, התגייס אברהם למשטרת תחנת הרכבת בחדרה, הצטרף לארגון הצבאי הלאומי ועם עלות אצ"ל מהמחתרת, עבר עם חבריו לזכרון-יעקב, כדי להצטרף לצבא הגנה לישראל במסגרת גדודי אצ"ל. בפעולה זו נפל ביום י"ד בסיון תש"ח (21.6.1948). הובא לקבורה בבית הקברות בנחלת יצחק.

זאב עודד אברהם

זאב עודד נולד בתימן, עלה ארצה בעליית הנוער בשנת תש"ה (1945) בהיותו בן י"ז. עם הגיעו ארצה התגייס למשטרת תחנת הרכבת בחדרה והצטרף לארגון הצבאי הלאומי. כשיצא אצ"ל מהמחתרת עבר עם חבריו לזכרון-יעקב כדי להצטרף לצה"ל. זאב עודד היה בין היוצאים לכפר ויתקין לעזור בפריקת הנשק ובהורדת החיילים שהגיעו באנייה "אלטלנה". בפעולה זו נפל ביום י"ד בסיון תש"ח (21.6.1948). הובא לקבורה בבית הקברות בנחלת יצחק.

לדמותו

זאב עודד היה בן למשפחה אמידה ורבת נפשות (12 ילדים). משהגיע שליח הסוכנות היהודית לעיר מולדתו בתימן וסיפר לצעירים היהודים שם על ארץ ישראל הנבנית, נענה אברהם זאב תיכף ומיד לפניתו. הוא רצה לעלות ארצה ללא שהיות יתרות ואף ביקש כסף מהוריו כדי להגשים את מטרתו זו. הוריו לא הסכימו לכך וטענו שגם הם רוצים בכך ושרצוי כי כולם יחד יגיעו לחוף המולדת.

זאב עודד אברהם

אך אברהם זאב לא רצה להמתין וארגן קבוצת צעירים שעלו עמו ארצה. ואכן, התארגנותם זו הסתיימה בעליה. קבוצת הצעירים שהגיעה בכוחות עצמה למחנה הסוכנות בעדן נתקבלה על ידי הממונים ובסופו של דבר עלו ארצה כיתומים.

שנה לאחר עלייתו כתב אברהם זאב להוריו והודיע להם כי התגייס לאצ"ל וכי פעולתו העיקרית היא בלילות - פעולה נגד אדוני הארץ דאז: הבריטים.

איך נפל?

במבואות כפר ויתקין, במרחק קילומטרים ספורים בלבד מקווי האויב, נצטוותה החטיבה ביום 20 ביוני 1948 לסכל את נסיון ה"ארגון הצבאי הלאומי" להפר הסכם בינו לבין ממשלת ישראל למסור את הנשק שהביא באניה "אלטלנה" לרשות ממשלת ישראל וצבאה.

מפקד החטיבה מספר:

"בלב כבר ניגשתי לביצוע התפקיד שהוטל עלי ע"י המטכ"ל.

זאב עודד אברהם

תיכף לקבלת הפקודה הכרזתי על "מצב הכן" בחטיבה ופקדתי על גדוד 33, המתוגבר בפלוגה מגדוד 32, להקיף את כפר ויתקין וסביבתו, שאנשי אצ"ל החזיקו. (את גדוד 35, שהיה מורכב מאנשי ה"אצ"ל" החלטתי לא לשתף בפעולה נגד חבריהם ומפקדיהם מאתמול). כמו כן ביקשתי חטיבה 7 כי תשאיל לי יחידה של משוריינים לצורך הפעולה.

לאחר שהיחידות יצאו לשטח והוקמו מחסומי דרכים בנקודות חיוניות, ישבנו וחיברנו הודעה אולטימטיבית קצרה למפקד האצ"ל בכפר ויתקין, בה דרשנו את כניעתה המיידית וללא תנאי, של האניה "אלטלנה" על כל אשר בה.

אחד ממפקדי הפלוגות של גדוד 32 נשלח לכפר ויתקין למסור את האולטימטום. אני חיכיתי לו ליד הגשר החוצה את נחל אלכסנדר סמוך לכפר.

כעבור שעה ארוכה חזר המ'פ ובפיו תשובתו של מר מנחם בגין, מפקד האצ"ל, שפקד אישית על אנשיו במקום.

מר בגין הודיעני כי הוא הופתע מאד מהאולטימטום. אין

זאב עווד אברהם

הוא יכול לקבלו, אך ביקשני לבוא אליו, בחסות דגל לבן,
ולדון בענין במקום.

חזרתי ושלחתי את אותו מפקד פלוגה לכפר ויתקין על מנת
להודיע למר בגין כי אני הנני מפקדו החוקי של האיזור, אך
נכון אני לדון עמו באולטימטום שלי אם יטריח עצמו ויבוא
אלי.

כעבור זמן מה הביאו לי את דבר סירובו.

פקדתי, איפוא, להדק את שרשרת הזקיפים ולא להשתמש
בנשק, אלא לצורך הגנה עצמית, במקרה שלא תהיה ברירה.
עתה נמסר לי שמפקד גדוד 35, בלווית חלק מקציניו ואנשיו,
עזבו את מחנה 21 בלא רשות והיו בדרכם לכפר ויתקין, כדי
לעזור לחבריהם בפריקת הנשק מהאניה.

בהגיעו לאחד המחסומים שהצבנו נעצר, ואני גזרתי עליו
ועל גדודו מעצר מחנה עד הודעת חדשה. בצייתו לפקודה, חזר
עם אנשיו למחנה.

בשעה מוקדמת של אותו בוקר הגיעוני ידיעות כי במקום

זאב עודד אברהם

אחד פתח האצ"ל באש מפיאט על זחל"ם שלנו. אחד מאנשינו
נהרג ואחדים נפצעו. במקום אחד הם לקחו בשבי שניים
מאנשינו.

פקדתי להדק את השרשרת עוד יותר, אך שוב ללא שימוש
בכות. גיסותינו נצטוו להדוף את אנשי האצ"ל, קמעה-קמעה,
אל חוף הים, תוך ניתוק פלוגותיהם זו מזו, כל-אימת שהדבר
אפשרי.

אף על פי כן אירעו פה ושם חילופי יריות בשעה שהאצ"ל
התנגד בכוח לתנועתנו. לשני הצדדים נגרמו אבידות.

נתתי הוראה חמורה להמנע בכל להיטות-יתר בפעולה זו.

בשעה מאוחרת יותר אותו יום התנדב מר בן-עמי, ראש עירית

נתניה, לצאת בשליחותי לכפר ויתקין ולנסות לשכנע את מר

בגין כי יפסיק את מריו. הוא יצא לכפר ויתקין, נוסע בחוף

בג'פ המניף דגל לבן; אך חזר מקץ שעות אחדות. שליחותו

עלתה בתוהו. הוא סיפר לנו כי מנהיגי האצ"ל נרגזים מאד

ומנוי וגמור עמהם להלחם. הוא שאלני עם נכון אהיה

זאב עווד אברהם

לויתורים כלשהם.

סירבתי.

בלילה, לאחר שפרקה את רוב הנשק שהיה בה על חוף ויתקין, יצאה "אלטלנה" לתל אביב ושם עגנה. ההתפתחויות לאחר מכן בחוף תל אביב ידועות.

מר מרידור, סגנו של מר בגין, הופקד על שלוש מאות

אנשי האצ"ל שנשארו על חוף ויתקין.

במשך יום המחרת תימרנו את אנשינו עד שסגרו על כפר

ויתקין ועל החוף בטבעת צרה ומהודקת מאד. בשום קטע לא

נפתחה אש. לפנות ערב הוכנס לפעולה גדוד 89 - גדוד

הפשיטה של משה דיין - אשר פרץ בג'פים ובזחלמי"ם את קו

ההגנה של האצ"ל, טיהר את כפר ויתקין וכתוצאה מכך

הצטמצם השטח המוחזק בידי האצ"ל לקטע קטן של חוף הים.

בזמן המצור על חוף הים עשה האצ"ל נסיון לשגר לאנשיו

בכפר ויתקין תגבורת שתסתנן דרך טבעת המצור שלנו, אולם

נסיון זה סוכל.

זאב עודד אברהם

נוכח ההתרחשויות בתל אביב, והשמועות המגיעות משם, חששתי פן לא יציית גדוד 35 לפקודה להשאר במחנה. פקדתי, איפוא, על המג"ד למסור למחסני האפסנאות את כל הנשק שבשרות הגדוד.

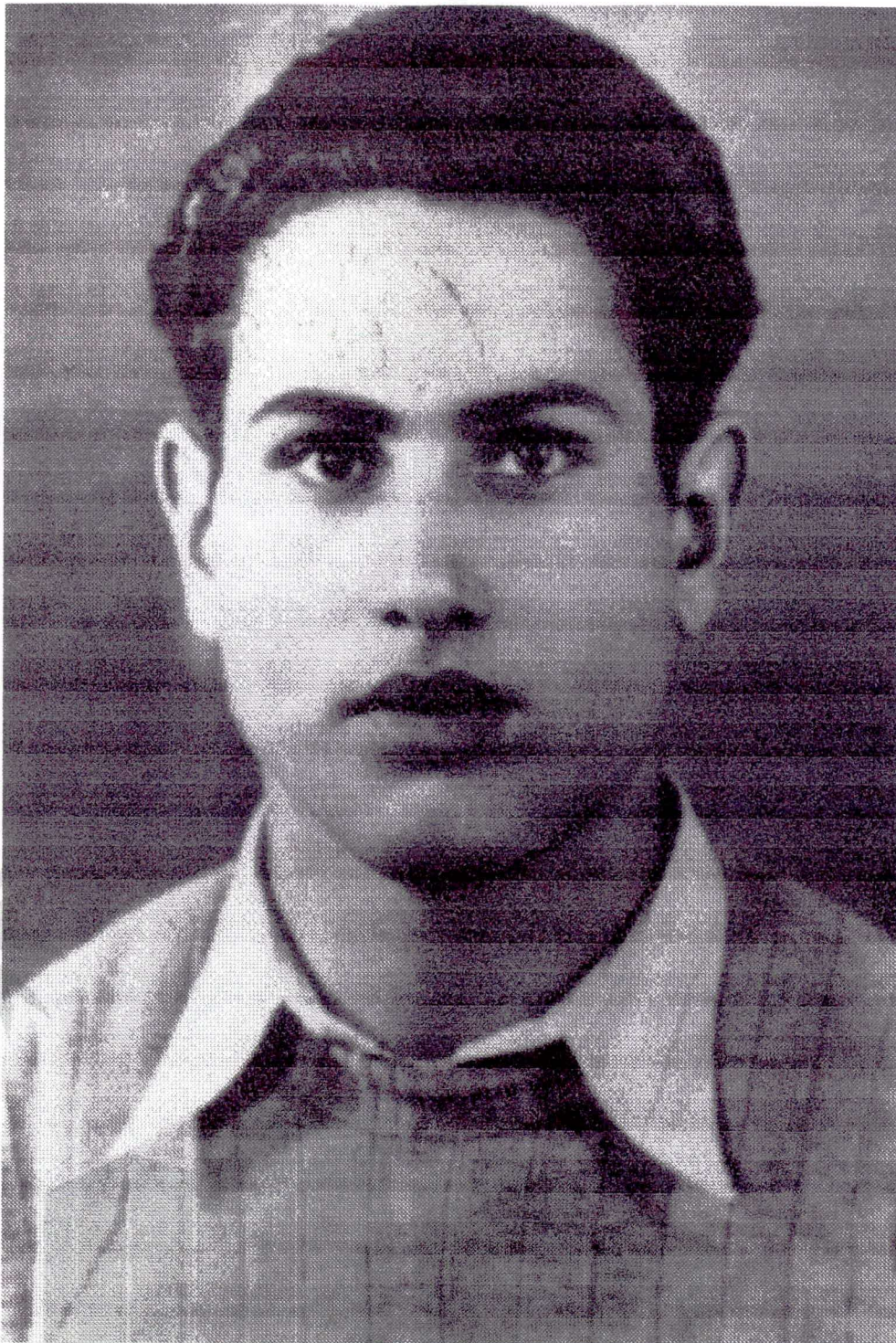
מג"ד 35 סירב תחילה לפקודה זו, וטען כי זהו ענין של כבוד לו ולאנשיו, בתור חיילים ולוחמים יהודיים, להחזיק בנשקם. ציוויתי על גדודים 32 ו-34 לשים מצור על המחנה ועמדתי על דרישתי למלא אחר הפקודה, ביסודה, אולם הרשיתי למפקד ולקציניו להוסיף ולהחזיק את נשקם האישי."

יד לבנים - חדרה

זאב עוודד אברהם
בן אהובה ואברהם אברהם

21/06/48

תרפ"ח
י"ד בסיון תש"ח

נולד ביום
נפל ביום